

— מהו? (35)

ומסקינן בכל ארבעת האיבעיות של רב פפא
בחפינה: תיקו. (36)

מח-א בעי רב פפא:

קיימא לן במסכת מנחות, שהקומץ טעון
נתינה וקידוש בכלי שרת ["מתן כלי"],
וקומץ מתוך הכלי בה נתונה המנחה, ונותן
את הקומץ לתוך כלי אחר — ואותו כלי
מקדש את הקומץ.

ויש להסתפק בדין מתן כלי של הקומץ: אם
לא נתן את הקומץ בשולי הכלי, אלא דבקה
לקומץ בדופניה דמנא [דיבקה בדופני
הכלי] (37) מבפנים — מאי?

מי אמרינן: "תוך" כלי בעינן, והא איכא.

או דילמא: הנחה בתוכו כתקנו בעינן, והא
ליכא.

תיקו.

בעי מר בר רב אשי (38):

אם אפכיה למנא [הפך את הכלי] שבסיסו

עשוי כעין בית קיבול, ודבקה לקומץ
בארעיתה דמנא [דיבקה את הקומץ
בקרקעית הכלי] באותו בית קיבול —
מהו? (39)

מי אמרינן: הנחה בתוכו של כלי בעינן, ולא
איכפת לן אם ב"תוך" זה או ב"תוך" אחר,
והא הרי איכא.

או דילמא: הנחה כתקנו בעינן, והא ליכא.
תיקו.

בעי רב פפא:

"מלא חפניו" שאמרו: האם מחוקות [ללא
גודש] הן, או גדושות?

אמר ליה רבי אבא לרב אשי: תא שמע:
מלא חפניו שאמרו: לא מחוקות ולא
גדושות, אלא טפופות [צפות], גודש מעט
צף על הקטורת שבחפניו.

תנן התם במסכת זבחים [הקדמת הגמרא
היא לבעייתו הבאה של רב פפא]:

כל הקרבנות מן הבהמה, הרי הכהן מקבל
את הדם מצואר הבהמה לתוך כלי שרת,

37. כתב הריטב"א: נתנו בתוך חללו ודבקו יפה
בעינן שיהא עומד שם כלי, שיהא הכלי מסומך,
והיינו דקאמר: "דבקה".

38. רש"י אינו גורס כאן את דברי מר בר רב
אשי, שיח יצחק; וראה תוספות. ומתבאר כאן
על פי דברי רש"י במנחות יא א.

39. א. לשון הגמרא דקאמר: "ודבקה", משמע,
כי לא נסתפקו בגמרא אלא אם כן יכול לעמוד
הקומץ בקרקעיתו, אף לכשיחזור ויעמיד את
הכלי כדרכו, [או אפשר אפילו, כי לא נתקדש

35. לא נתבאר, אם הספק הוא אפילו קירבן זו
אצל זו אחר שהרים ידיו מן הקטורת, או דוקא
אם עדיין לא הרים ידיו הקטורת.

36. כתב בלקוטי הלכות: כי מדברי רב פפא
שנסתפק כל הספיקות האלו בחפינה, הרי
נפשטה הבעיא שנסתפקו בגמרא לעיל בעמוד א
אם עושים מידה לחפינה, ולא מהני מידה אלא
בעינן שיחפון בידי ממש; שהרי אם מותר
לעשות מידה, ו"מלא חפניו" היינו לשיעורא
בעלמא, אין נפקא מינה איך יעשה החפינה.